

Rudolf herceg és Rotschild bankár fia

Hát az én apám Bécsbe' vót katona, oszt abba' az időbe' Ferenc Jóska annyira el vót adósodva, hogy nagyon. Szembe' lakott vele egy Rotschild nevű zsidó, oszt ugyanolyan idős fia vót neki, mint Ferenc Jóskának. Rudolfnak hitták. No, összejártak a fiatalok. Egyszer, mikor a Rotschild-féle épületbe' vótak, valahogy összekülömbözött a két legény, vitatkoztak. Azt tanáta mondani a zsidó gyerek, hogy:

– Mit henegepsz?! Most is az apád képin járkálunk!

Azt mondja Rudolf:

– Mit mondtá'?!

– Azt, hogy az apád képin járkálunk most is! Apámtó' kért kőcsön apád megint! Oszt annyira nyálaskodsz?!

Hát úgye Rudolf se tudott mindent, hogy mi hogy van az ország dolgaiba', ő meg csak mondta, hogy nem hiszi. Erre oszt felhajtotta a Rotschild gyerek a szőnyeget:

– No nézd meg – aszongya –, hogy igazat mondtam! Minden téglán az apád képi van!

És igaza vót. Téglákkal vót kirakva a padló, és minden egyes téglán a Ferenc Jóska arcképi vót rajta, mer' másképpen nem adott má' kölcsön, csak úgy, hogy megengedte Ferenc Jóska, hogy minden egyes téglára rátegye az arcképit. Má' annyira el vót adósodva, hogy má' másképp nem adott neki. Rudolf meg ezen annyira felmérgekedett, hogy mérgibe' agyonlőtte a zsidó gyereket. Az apja meg a másik szobába' vót. Hallotta, hogy mi történt, beugrott, hát látja, hogy agyonlőtte a fiát a Ferenc gyerek. Nem szót ő semmit a gyereknek, szaladt rögtön az apjához:

– Fölség, mit érdemel az a bűnös, aki az embertársát agyonlövi?!

– Haláé' halált!

Ferenc Jóska maga mondta ki a halálos ítéletet a saját fiára. No, mellett a nagy káosz mingyá'. Akkor csinátattak egy viaszbabut, oszt azt temették el, Rudolf me' szökdösött. Az Alföldön látták tanyákon... úgy járt be a házakho', ott kosztolták. Hát másképp nem tudta memmenteni, oszt ezt csináta Ferenc Jóska.